

eul_wid: diy-ab

Μέλισσος ὁ Σάμιος · Melissus of Samos

On Nature or On Being

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical
Dialect: Ἴωνική Ionic (frg)
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection
Affiliation: Eleatic

tit,1-10 ΜΕΛΙΣΣΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ Η ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΤΟΣ

- ¹ SIMPL. Phys. 162, 24 καὶ M. δὲ τὸ ἀγέννητον τοῦ ὄντος ἔδειξε τῷ κοινῷ τούτῳ χρησάμενος ἀξιώματι· γράφει δὲ οὕτως· ‘αἰὲ ἦν ὅ τι ἦν καὶ αἰὲ ἔστα ἰ . εἰ γὰρ ἐγένετο ο , ἀναγκαῖόν ἐστι πρὶν γενέσθαι εἶναι μηδὲν · εἰ τοίνυν μηδὲν ἦ ν , οὐδαμὰ ἂν γένοιτο οὐδὲν ἐκ μηδενός ‘ .
- ² — —29, 22. 109, 20 ‘ ὅτε τοίνυν οὐκ ἐγένετο ο , ἔστι τε καὶ αἰὲ ἦν καὶ αἰὲ ἔσται καὶ ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τελευτὴ ν , ἀλλ λ ’ ἄπειρόν ἐστι ν . εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο ο , ἀρχὴν ἂν εἶχεν (ἥρξατο γὰρ ἂν ποτε γενόμενον ν) καὶ τελευτήν (ἐτελεύτησε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον ν) · ὅτε δὲ μήτε ἥρξατο μήτε ἐτελεύτησε ν , αἰὲ τε ἦν καὶ αἰὲ ἔσται <καὶ> οὐκ ἔχει ἀρχὴν οὐδὲ τελευτήν · οὐ γὰρ αἰὲ εἶναι ἀνυστό ν , ὅ τι μὴ πᾶν ἔστι ‘ .
- ³ — —109, 29 ὅτι δὲ ὥσπερ τὸ ‘ ποτὲ γενόμενον ‘ [B 2] πεπερασμένον τῇ οὐσίᾳ φησὶν, οὕτω καὶ τὸ ‘αἰὲ ὄν’ ἄπειρον λέγει τῇ οὐσίᾳ, σαφὲς πεποίηκεν εἰπών· ‘ ἀλλ λ ’ ὥσπερ ἔστιν ἀε ἰ , οὕτω καὶ τὸ μέγεθος ἄπειρον αἰὲ χρή εἶναι ‘ . μέγεθος δὲ οὐ τὸ διάστατόν φησι [vgl. B 10].
- ⁴ — —110, 2 καὶ ἐφεξῆς δὲ τῷ αἰδίῳ τὸ ἄπειρον κατὰ τὴν οὐσίαν συνέταξεν εἰπών· ‘ ἀρχὴν τε καὶ τέλος ἔχον οὐδὲν οὔτε αἰδῖον οὔτε ἄπειρόν ἐστιν ‘ , ὥστε τὸ μὴ ἔχον ἄπειρόν ἐστιν.
- ⁵ — —110, 5 ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπείρου τὸ ἐν συνελογίσαστο ἐκ τοῦ ‘ εἰ μὴ ἐν εἴ η , περανεῖ πρὸς ἄλλο ‘ . τοῦτο δὲ αἰτιᾶται Εὐδημος [fr. 9 Sp.] ὡς ἀδιορίστως λεγόμενον γράφων οὕτως· ‘εἰ δὲ δὴ συγχωρήσειέ τις ἄπειρον εἶναι τὸ ὄν, διὰ τί καὶ ἔν ἐστιν; οὐ γὰρ δὴ διότι πλείονα, περανεῖ πη πρὸς ἄλληλα. δοκεῖ γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος ἄπειρος εἶναι περαίνων πρὸς τὸν παρόντα. πάντῃ μὲν οὖν ἄπειρα τὰ πλείω τάχα οὐκ ἂν εἴη, ἐπὶ θάτερα δὲ φανεῖται ἐνδέχεσθαι. χρή οὖν διορίσαι, πῶς ἄπειρα οὐκ ἂν εἴη, εἰ πλείω‘
- ⁶ SIMPL. de caelo 557, 14 τοῦ γὰρ αἰσθητοῦ ἐναργῶς εἶναι δοκοῦντος, εἰ ἐν τὸ ὄν ἐστιν, οὐκ ἂν εἴη ἄλλο παρὰ τοῦτο. λέγει δὲ M. μὲν ‘ εἰ γὰρ <ἄπειρον> εἴ η , ἐν εἴη ἂν · εἰ γὰρ δύο εἴ η , οὐκ ἂν δύναίτο ἄπειρα εἶναι ἰ , ἀλλ λ ’ ἔχοι ἂν πείρατα πρὸς ἄλληλα ‘ , Παρμενίδης δὲ ‘οὔλον ... ἀγέννητον’ [28 B 8, 4].
- ⁷ —Phys. 111, 18 λέγει δ’ οὖν M. οὕτως τὰ πρότερον εἰρημένα συμπεραινόμενος καὶ οὕτως τὰ περὶ τῆς κινήσεως ἐπάγων· (1) ‘ οὕτως οὖν αἰδῖόν ἐστι καὶ ἄπειρον καὶ ἐν καὶ ὅμοιον πᾶ ν . (2) καὶ οὐ τ ’ ἂν ἀπόλοιτο οὔτε μεῖζον γίνοιτο οὔτε μετακοσμέοιτο οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιάται · εἰ γάρ

τι τούτων πάσχοι, οὐκ ἂν ἔτι ἔν εἴη. εἰ γὰρ ἑτεροιοῦται, ἀνάγκη τὸ ἐὸν μὴ ὁμοῖον εἶναι, ἀλλὰ ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐόν, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γίνεσθαι. εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἑτεροῖον γίνοιτο, ὀλεῖται πᾶν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ. (3) ἀλλ' οὐδὲ μετακοσμηθῆναι ἀνυστόν· ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπόλλυται οὔτε ὁ μὴ ἐὼν γίνεται. ὅτε δὲ μήτε προσγίνεται μηδὲν μήτε ἀπόλλυται μήτε ἑτεροιοῦται, πῶς ἂν μετακοσμηθὲν τῶν ἐόντων εἴη; εἰ μὲν γὰρ τι ἐγένετο ἑτεροῖον, ἤδη ἂν καὶ μετακοσμηθεῖη. (4) οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν πᾶν εἴη ἀλγέον· οὐ γὰρ ἂν δύναιτο ἀεὶ εἶναι χρήμα ἀλγέον· οὐδὲ ἔχει ἴσην δύναμιν τῷ ὑγιεῖ· οὐ δ' ἂν ὁμοῖον εἴη, εἰ ἀλγέοι· ἀπογινομένου γὰρ τευ ἂν ἀλγέοι ἢ προσγινομένου, κοῦκ ἂν ἔτι ὁμοῖον εἴη. (5) οὐ δ' ἂν τὸ ὑγιὲς ἀλγεῖν δύναιτο· ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὑγιὲς καὶ τὸ ἐόν, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γένοιτο. (6) καὶ περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι ὡτὸς λόγος τῷ ἀλγέοντι. (7) οὐδὲ κενεόν ἐστιν οὐδέν· τὸ γὰρ κενεὸν οὐδέν ἐστιν· οὐκ ἂν οὖν εἴη τό γε μηδέ. οὐδὲ κινεῖται· ὑποχωρῆσαι γὰρ οὐκ ἔχει οὐδαμῇ, ἀλλὰ πλέων ἐστὶν. εἰ μὲν γὰρ κενεὸν ἦν, ὑπεχώρει ἂν εἰς τὸ κενόν· κενοῦ δὲ μὴ ἐόντος οὐκ ἔχει ὅκνη ὑποχωρῆσαι. (8) πυκνὸν δὲ καὶ ἀραιὸν οὐκ ἂν εἴη. τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστόν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ πυκνῷ, ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιὸν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ πυκνοῦ. (9) κρίσιν δὲ ταύτην χρή ποιήσασθαι τοῦ πλέω καὶ τοῦ μὴ πλέω· εἰ μὲν οὖν χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται, οὐ πλέων· εἰ δὲ μήτε χωρεῖ μήτε εἰσδέχεται, πλέων. (10) ἀνάγκη τοίνυν πλέων εἶναι, εἰ κενὸν μὴ ἔστιν. εἰ τοίνυν πλέων ἐστὶν, οὐ κινεῖται.

⁸ SIMPL. de caelo 558, 19 [vgl. A 14] εἰπὼν γὰρ περὶ τοῦ ὄντος ὅτι ἔν ἐστι καὶ ἀγέννητον καὶ ἀκίνητον καὶ μηδενὶ κενῷ διειλημμένον, ἀλλ' ὅλον ἑαυτοῦ πλήρες, ἐπάγει· (1) 'μέγιστον μὲν οὖν σημεῖον οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἔν μόνον ἔστιν· ἀτὰρ καὶ τάδε σημεῖα. (2) εἰ γὰρ ἦν πολλὰ, τοιαῦτα χρή αὐτὰ εἶναι, οἷόν περ ἐγὼ φημι τὸ ἔν εἶναι. εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ χρυσός, καὶ τὸ μὲν ζῶον τὸ δὲ τεθνηκός, καὶ μέλαν καὶ λευκὸν καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῆ, εἰ δὴ ταῦτα ἔστι, καὶ ἡμεῖς ὀρθῶς ὀρώμεν καὶ ἀκούομεν, εἶναι χρή ἕκαστον τοιοῦτον, οἷόν περ τὸ πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν, καὶ μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι ἑτεροῖον, ἀλλὰ ἀεὶ εἶναι ἕκαστον, οἷόν περ ἐστὶν. νῦν δὲ φαμεν ὀρθῶς ὀρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ συνιέναι. (3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμὸν ψυχρὸν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρὸν θερμὸν καὶ τὸ σκληρὸν μαλακὸν καὶ τὸ μαλακὸν σκληρὸν καὶ τὸ ζῶον ἀποθνήσκειν καὶ ἐκ μὴ ζώντος γίνεσθαι, καὶ ταῦτα πάντα ἑτεροιοῦσθαι, καὶ ὅτι ἦν τε καὶ ὁ νῦν οὐδὲν ὁμοῖον εἶναι, ἀλλ' ὅτε σίδηρος σκληρὸς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁμοιρέων, καὶ χρυσὸς καὶ λίθος καὶ ἄλλο ὅτι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν, ἐξ ὕδατός τε γῆ καὶ λίθος γίνεσθαι· ὥστε συμβαίνει μήτε ὀρᾶν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν. (4) οὐ τοίνυν ταῦτα ἀλλήλοις ὁμολογεῖ. φασίμενοι γὰρ εἶναι πολλὰ καὶ αἰδία (?) καὶ εἴδη τε καὶ ἰσχὺν ἔχοντα, πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὀρωμένο. (5) δήλον τοίνυν, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὀρώμεν οὐδὲ ἐκεῖνα πολλὰ ὀρθῶς δοκεῖ εἶναι· οὐ γὰρ ἂν μετέπιπτεν, εἰ ἀληθῆ ἦν· ἀλλ' ἦν οἷόν περ ἐδόκει ἕκαστον τοιοῦτον. τοῦ γὰρ ἐόντος ἀληθινοῦ κρεῖσσον οὐδέ. (6) ἦν δὲ μεταπέσει, τὸ μὲν ἐὸν ἀπώλετο, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γέγονε. οὕτως οὖν, εἰ πολλὰ εἴη, τοιαῦτα χρή εἶναι, οἷόν περ τὸ ἔν.

⁹ SIMPL. Phys. 87, 6 ὅτι γὰρ ἀσώματον εἶναι βούλεται τὸ ὄν [Mel.], ἐδήλωσεν εἰπὼν· 'εἰ μὲν οὖν εἴη, δεῖ αὐτὸ ἔν εἶναι· ἐν δ' ἐὸν δεῖ αὐτὸ σῶμα μὴ ἔχειν. εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἔν εἴη.

¹⁰ — —109, 32 μέγεθος δὲ οὐ τὸ διαστατόν φησιν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαίρετον τὸ ὄν δείκνυσιν· 'εἰ γὰρ διήρηται, φησί, τὸ ἐόν, κινεῖται· κινούμενον δὲ οὐκ ἂν εἴη'. ἀλλὰ μέγεθος τὸ διάγραμμα αὐτὸ λέγει τῆς ὑποστάσεως.

¹¹ PALAEPHAT. de incredib. p. 22, 1 Festa ἀεὶ δὲ ἔγωγε ἐπαινῶ τοὺς συγγραφέας Μέλισσον καὶ Λαμίσκον τὸν Σάμιον ἐν ἀρχῇ λέγοντας· 'ἔστιν ἃ ἐγένετο νῦν καὶ <ἀεὶ> ἔσται'.